

พระราชบัญญัติ
ประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจประกันภัยโดยเฉพาะในส่วนของผู้ประเมินวินาศภัย ตัวแทนประกัน
วินาศภัย และนายหน้าประกันวินาศภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ในการรักษา
ความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศและป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชน ซึ่งการตรา
พระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๔/๑ การดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ที่กระทำโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ถ้าคณะกรรมการมิได้กำหนดวิธีการในการดำเนินการนั้น ให้บริษัท ผู้ประเมินวินาศภัย ตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย นักคณิตศาสตร์ประกันภัย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติไว้เป็นการเฉพาะ การดำเนินการนั้นต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๓๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕/๒ มาตรา ๓๕/๓ มาตรา ๓๕/๔ มาตรา ๓๕/๕ มาตรา ๓๕/๖ มาตรา ๓๕/๗ มาตรา ๓๕/๘ และมาตรา ๓๕/๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๓๕/๒ ผู้ใดจะเป็นผู้ประเมินวินาศภัยต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๕/๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัยต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นนิติบุคคลตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(ข) มีสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาในประเทศไทย

(ค) มีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการผู้ประเมินวินาศภัย

(ง) มีผู้ตรวจสอบและประเมินวินาศภัยซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์

ในการประเมินวินาศภัยตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัย

(ข) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัยและยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัย

(ค) มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือทางอ้อมในการถือหุ้นหรือการบริหารกับบริษัท ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(ง) มีประวัติเสียหายหรือประวัติที่แสดงถึงการขาดความรับผิดชอบตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๕/๔ ใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัยให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอภายในกำหนดสองเดือนก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ผู้ยื่นคำขอทำการเป็นผู้ประเมินวินาศภัยได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๕/๕ ในกรณีที่เกิดวินาศภัยตามประเภทและจำนวนเงินเอาประกันภัยตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๕/๑ ให้คู่สัญญาตามกรมธรรม์ประกันภัยเลือกผู้ประเมินวินาศภัยเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบและประเมินวินาศภัยที่บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

การดำเนินการตรวจสอบและประเมินวินาศภัยตามวรรคหนึ่ง ให้บริษัทเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย

ในกรณีที่คู่สัญญาตามกรมธรรม์ประกันภัยไม่สามารถตกลงเลือกผู้ประเมินวินาศภัยตามวรรคหนึ่งได้ ให้คู่สัญญาแต่ละฝ่ายเลือกผู้ประเมินวินาศภัยฝ่ายของตนในการตรวจสอบและประเมินวินาศภัยและให้แต่ละฝ่ายเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบและประเมินวินาศภัยที่เกิดขึ้นในฝ่ายของตน

การตรวจสอบและประเมินวินาศภัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๕/๖ ผู้ประเมินวินาศภัยต้องมีความพร้อมในการประกอบธุรกิจ และต้องแต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์ในการทำงานและไม่มีประวัติเสียหายหรือประวัติที่แสดงถึงการขาดความรับผิดชอบเกี่ยวกับการตรวจสอบและประเมินวินาศภัย ให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการตรวจสอบและประเมินวินาศภัย รวมทั้งต้องจัดให้มีระบบการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ผู้ประเมินวินาศภัยต้องควบคุมดูแลให้พนักงาน ลูกจ้าง หรือบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายจากผู้ประเมินวินาศภัยให้ดำเนินการตรวจสอบและประเมินวินาศภัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ

และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๕/๕ วรรคสี่ อย่างเคร่งครัด และต้องรับผิดชอบการดำเนินงานของบุคคลดังกล่าว

มาตรา ๓๕/๗ เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประเมินวินาศภัยผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๓๕/๕ วรรคสี่ หรือมาตรา ๓๕/๖ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ประเมินวินาศภัยกระทำการ งดเว้นกระทำการ หรือดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

ผู้ประเมินวินาศภัยผู้ใดไม่กระทำการ งดเว้นกระทำการ หรือไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัยได้จนกว่าจะได้ดำเนินการให้ถูกต้อง เมื่อปรากฏว่าผู้ประเมินวินาศภัยได้ดำเนินการให้ถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น

ผู้ประเมินวินาศภัยซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดกระทำการเป็นผู้ประเมินวินาศภัยในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๓๕/๘ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัย เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประเมินวินาศภัยมีพฤติกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕/๓

(๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕/๗ และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น อีกไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

(๓) กระทำการเป็นผู้ประเมินวินาศภัยในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕/๗ วรรคสาม

(๔) กระทำความผิดตามมาตรา ๙๐/๒

มาตรา ๓๕/๙ ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕/๗ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๕/๘ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (ก) บรรลุนิติภาวะ
- (ข) มีภูมิลำเนาในประเทศไทย
- (ค) ได้รับการศึกษาวิชาประกันวินาศภัยตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด หรือสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยได้ตามหลักสูตรวิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด
- (๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้
- (ก) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (ข) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต
- (ค) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (ง) เป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
- (จ) อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ตามกฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต
- (ฉ) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ตามกฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต และยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต
- (ช) มีประวัติเสียหายหรือประวัติที่แสดงถึงการขาดความรับผิดชอบตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๖/๑ และมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๗ บุคคลธรรมดาซึ่งจะขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ต้องไม่เป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือเป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทใด และให้นำความใน

มาตรา ๖๔ (๑) (ก) (ข) และ (ค) และ (๒) (ก) (ข) (ค) (จ) (ฉ) และ (ช) มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม และต้องผ่านการอบรมจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ประกันภัย หรือผ่านการอบรมตามหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ประกันภัยประกาศกำหนด

นิติบุคคลซึ่งจะขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นนิติบุคคลตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(ข) มีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการนายหน้าประกันวินาศภัย

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือใบอนุญาตเป็น นายหน้าประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต

(ข) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้า ประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต และยังไม่พ้นกำหนดห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต

(ค) มีประวัติเสียหายหรือประวัติที่แสดงถึงการขาดความรับผิดชอบตามที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘/๑ มาตรา ๖๘/๒ และมาตรา ๖๘/๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๖๘/๑ นิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยต้องมีความพร้อมใน การประกอบธุรกิจ และต้องแต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์ในการทำงาน และได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเป็น นายหน้าประกันวินาศภัย รวมทั้งต้องจัดให้มีระบบการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๘/๒ ห้ามมิให้นิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย แต่งตั้ง หรือมอบหมายบุคคลซึ่งไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ให้ทำการซื้อชองหรือจัดการ ให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท

มาตรา ๖๘/๓ นิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยต้องร่วมรับผิดชอบ ในความเสียหายที่บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายได้ก่อขึ้นจากการกระทำการเป็นนายหน้าประกัน วินาศภัยของนิติบุคคล ไม่ว่าบุคคลนั้นจะได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยหรือไม่ก็ตาม”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔/๑ และมาตรา ๗๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๔/๑ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใด ๆ ให้ตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัยปฏิบัติในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การชักชวน ชี้ช่อง หรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท

(๒) การรับ การเก็บรักษา และการส่งเบี้ยประกันภัย

(๓) การโฆษณา

(๔) การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอขายและรายละเอียดของกรมธรรม์ประกันภัย เพื่อประกอบการตัดสินใจทำประกันภัยของประชาชน

(๕) การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย

(๖) การดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานการกำกับดูแลสากล

มาตรา ๗๔/๒ ห้ามมิให้ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยนำข้อความหรือภาพโฆษณา หรือหนังสือชักชวนที่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากบริษัทไปใช้เพื่อชักชวน ชี้ช่อง หรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัย”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๕ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการปฏิบัติของตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกให้ตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัยมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้ส่งสมุดทะเบียน สมุดบัญชี หรือเอกสารใด ๆ หรือให้ส่งรายงานตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดเพื่อตรวจสอบ และมีอำนาจเข้าไปในสำนักงานของบุคคลดังกล่าวในระหว่างเวลาทำการหรือในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อดำเนินการตรวจสอบดังกล่าว”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๖ เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยมีพฤติการณ์ดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยกระทำการ งดเว้นกระทำการ หรือดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘/๒ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๔/๒ หรือมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๕

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๖๘/๑ หรือมาตรา ๗๔/๑

ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่กระทำการ งดเว้นกระทำการ หรือไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ จนกว่าจะได้ดำเนินการให้ถูกต้อง เมื่อปรากฏว่าตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยได้ดำเนินการให้ถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น

ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยซึ่งถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดกระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตนั้น”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๖/๑ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยมีพฤติการณ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘/๒ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๔/๒ หรือมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๕ ในประการที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือประชาชน

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๗๔/๑ ในประการที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือประชาชน

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๗

(๔) กระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๗๖ วรรคสาม

(๕) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๗๖ และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นอีก ไม่ว่าจะเป็เหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

(๖) ดำเนินงานที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือประชาชน”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๗ ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๗๖ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๗๖/๑ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๑ และมาตรา ๙๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕/๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๙๐/๒ ผู้ประเมินวินาศภัยผู้ใดทำรายงานการตรวจสอบและประเมินวินาศภัยอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และให้นำความในมาตรา ๑๐๙ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ผู้ประเมินวินาศภัยผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๓๕/๕ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ในกรณีที่ผู้ประเมินวินาศภัยกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐๐/๑ และมาตรา ๑๐๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๑๐๔/๑ ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๔/๒ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๗๔/๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละสองพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่บริษัทหรือผู้เอาประกันภัย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๕ ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๗๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๖ ผู้ใดขัดขวางนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๗๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ในกรณีที่นายหน้าประกันวินาศภัยซึ่งเป็นนิติบุคคลกระทำความผิดตามบทบัญญัติในหมวด ๔ ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๘/๓ มาตรา ๑๐๘/๔ และมาตรา ๑๐๘/๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๑๐๘/๓ ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการชักชวน ชี้ช่อง หรือจัดการให้ผู้อื่นนั้น ทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท แต่ไม่ดำเนินการให้มีการทำสัญญาประกันภัยเกิดขึ้น และโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม

ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำการด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชน หรือด้วยการปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๘/๔ ผู้ใดเรียกร้องผลประโยชน์ตามกฎหมายโดยทุจริตหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จในการเรียกร้อง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๐๘/๕ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่กรรมการผู้มีอำนาจในการจัดการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากบริษัท เพื่อจงใจให้ดำเนินการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือจ่ายเงินหรือผลประโยชน์ตามกฎหมายที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อให้มีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือจ่ายเงินหรือผลประโยชน์ตามกฎหมายที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๓ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และใบอนุญาตยังไม่สิ้นสุดในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ทำการเป็นผู้ประเมินวินาศภัยต่อไปได้จนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และใบอนุญาตยังไม่สิ้นสุดในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย แล้วแต่กรณีตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัยมีบทบัญญัติหลายประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการนำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในธุรกิจประกันภัยมากขึ้น และมีการฉ้อโกงการประกันภัยทั้งจากตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และบุคคลภายนอกเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนและระบบธุรกิจประกันภัย สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลผู้ประเมินวินาศภัย ตัวแทนประกันวินาศภัย และนายหน้าประกันวินาศภัยใหม่ เพื่อให้การควบคุมและกำกับดูแลการประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งเพื่อเป็นการคุ้มครองประชาชนและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ธุรกิจประกันภัย โดยการปรับปรุงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ประเมินวินาศภัย ตัวแทนประกันวินาศภัย และนายหน้าประกันวินาศภัย รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการปฏิบัติของผู้ประเมินวินาศภัย ตัวแทนประกันวินาศภัย และนายหน้าประกันวินาศภัยให้มีความชัดเจน ตลอดจนกำหนดโทษในกรณีที่ผู้ประเมินวินาศภัย ตัวแทนประกันวินาศภัย และนายหน้าประกันวินาศภัยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและกรณีบุคคลภายนอกฉ้อโกงผู้เอาประกันภัยและประชาชนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้